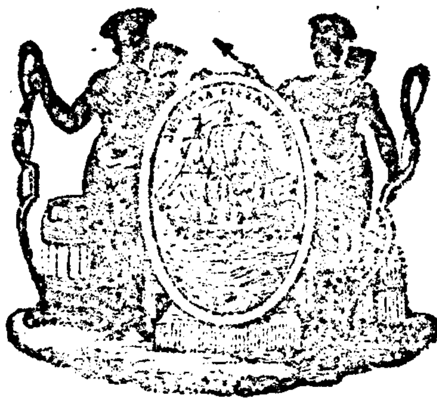
Ao. 1858. Donderdag

No. 54. 6 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 3 Mei 1858.

Bij Koninklijke Besluiten van den 12den Maart jl. No. 93 en 94, is, onder anderen, met ingang van den 18n. dier maand:

Aan den Heer Mr. P. Mijer, verleend een *eervol* ontslag als Minister van Kolonien, onder dankbetuiging voor de vele en gewigtige diensten door hem aan den Koning en aan den lande bewezen;

en tot Minister van Kolonien benoemd, de Heer J. J. Rochussen, Minister van Staat.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 3 Mei 1858.

Van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien is het berigt ontvangen, dat de Heer Mr. Barnet Lyon, in stede van Consulaire Agent, gelijk hij thans is, *Vice Consul* van *Frankrijk* te *Paramaribo* geworden is.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

30 April. Van de slavin *Cornelia*, geboren in 1805, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan Kores (Guide).

» » Van de slavin *Martha*, geboren in 1801, dochter van *Donna* en *Johannes*, geboren in 1848, zoon van *Kaatje*, toebehoorende aan Plantage *Vreeland*, divisie *boven Suriname* en *Thorarica*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Transport.

Den 3den Mei 1858. T. J. Eijken Sluijters en J. F. Betten als administrerende den Houtgrond *la Prospérité*, aan de Moravische of Evangelische Broeder Gemeente binnen deze kolonie, van een gedeelte van het land van den Houtgrond *la Prospérité* aan de *Corroupina kreek*.

Paramaribo, den 3 Mei 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transporten.

(4725) Den 5n. Mei 1858. Kea van Krieger aan J. C. Wisler, van het Erf met de daaropstaande Gebouwen aan de *groote dwars straat* N. W. La. E No. 80, O. W. La. D No. 625.

Idem. C. A. Esser als mede Erfgename van wijlen hare moeder Gratiade Parra en ab intestato erfgename van mede wijlen haren broeder C. J. Esser en N. A. van Amson voor zijne minderjarige kinderen A. L. A. en H. F. van Amson aan J. Lugard van het bloote Erf op den hoek van de *Wageweg* en *Zwartenhovenbrug straat* N. W. La. B. No. 177 O. W. La. D No. 127.

Paramaribo, den 5 Mei 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Paramaribo, den 3 Mei 1858.

Het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* in de kolonie *Suriname*, brengt bij deze ter kennis van belanghebbenden dat gedurende het jaar 1857 bij opgemeld Departement zijn geliquideerd de navolgende Boedels, als van:

Johan Nilos of Niels met een batig saldo van	*f* 1556,23.
Max Mertens	» 74,45.
Christiaan Hendrik Koning	» —
Ernst Frederik Johanns	» 3056,76.
Johannis Michael Kleine	» 358,04.
Anna Zoetermeer	» —
Haim Benjamin Polak	» 569,45.
Jean François Lemé	» 1082,51.
Jacob Pieter Crol	» 293,28.

Wijders dat gedurende dat jaar in eenen staat van *insolventie* zijn afgeloopen, de Boedels van Carolina van Linck, Willem August van der Hart, Engelbertus Julius Hendricus van Kempen, Theodorus Willem Lenaar, zich geschreven hebbende Spillenaar, Constantijn John Alexander Fisco, Pierce Robinson en nagelatene huisvrouw Mary Bodkin, Jean Francois Halfhide, George Heinrich Hempel, Jan Brouwer, Jan Rademaker, Frans Jacob Groenewald, John Henrij Francis Worsdell, Evert Hendrik Jan Timmer, Johannis Olorius, Friedrich Voltz.

Het Collegie van Commissarissen voornoemd,
EGBERT VAN EMDEN, *Prest.*
Ter ordonnantie van hetzelve,
J. ELLIS, *Secrs.*

Schutterij van *Paramaribo*.

De *Quotisatie-lijst* der Contribuabelen voor de Schutterij, door Zijne Excellentie den Heer Gouverneur *executoir* verklaard zijnde, zoo wordt hiervan aan belanghebbenden kennis gegeven, met herinnering dat de Contributien vóór den *laatsten* der maand Junij, ten kantore van den Kwartiermeester moeten aangezuiverd zijn.

Paramaribo, den 3 Mei 1858.
De Majoor Kommandant der Schutterij,
B. C. VAN DEN ENDE.

(5405) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 7n. Mei 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het **Huis** en **Erf**, La. A No. 116, aankomende den boedel J. Potgieter.

De Slaven *George*, *Constant* en *Jetta*, aankomende den boedel F. van Sachten.

Paramaribo, den 5 Mei 1858.
SIMON ABENDANON *Sz.*

(5406) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 14n. Mei 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het **Huis** en **Erf**, gelegen aan de *Keizer straat*, bekend onder N. W. La. B No. 230 a | b en O. W. La. D No. 180 a | b aankomende J. F. Favereij Jr.

Paramaribo, den 5n. Mei 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

NIEUWSTIJDINGEN.

Engeland.

Uit Londen wordt het volgende gemeld:

Nopens het proces tegen den ouden koning van Delhi verneemt men, dat hij de hulp van twee dienaren noodig had om de hem bestemde plaats in de zaal te bereiken. De majoor Harriot las de acte van beschuldiging voor en verklaarde, dat hoewel de schuld des konings buiten twijfel was, men het doodvonnis niet tegen hem mogt uitspreken, daar hem het behoud van zijn leven gewaarborgd is. De koning verklaarde op de hem gedane vragen, niet te weten, welke misdrijven men hem ten laste kon leggen. Het bleek evenwel, dat hij reeds in Maart van 1857 in briefwisseling getreden was met den Schach van Perzie, met het doel om aan de Engelsche heerschappij in Indie een einde te maken. De zittingen van den krijgsraad duurden dertien dagen. Zooals men weet, is hij tot verbanning naar een der Andaman en eilanden veroordeeld.

— Omtrent het tegenwoordige active Indische

leger vindt men in de *Bombay Standard* de volgende opgaven: Sir Colin Campbell heeft ongeveer 20,000 man onder zijne onmiddellijke bevelen met minstens 15,000 man in den rug en op de beide flanken. De kolonnes van Roberts en Whitlock, benevens hare reserves, zijn eveneens ongeveer 20,000 man sterk en Chamberlain moet circa 10,000 man bijeen hebben, zoodat het tegenover den vijand staande leger ongeveer 65,000 man, meest Europesche troepen telt, terwijl nog 30,000 man in verschillende kleine afdeelingen de dienst in het veld waarnemen. 18000 Europesche soldaten staan in den Punjaub, terwijl waarschijnlijk 60,000 man in de stationaire garnizoens-dienst voorzien.

— Volgens de *Bombay Gazette* zal Delhi verwoest worden en heeft Agra opgehouden de hoofdstad der noordwestelijke provincien te zijn, wordende de archieven uit die stad reeds naar Allahabad gezonden.

— Met de *Golden Fleece* zijn berigten ontvangen van de Kaap de Goede Hoop, loopende tot 31 Januarij. Op de grenzen was alles rustig en men vreesde geene nieuwe invallen der kaffers. Men wilde weten, dat de gouverneur der kolonie op nieuw aanzegging had bekomen, om versterking van troepen naar Britsch Indie te zenden.

— Eene groote verzakking van den grond heeft te Whitby plaats gehad, en de werkplaatsen van de maatschappij *Victoria Iron and Cement Works*, te Reckil's Ranswick, zijn geheel en al vernield. Ten drie ure, 's morgens, hoorde de waker in de werkplaatsen een onderaardsch geluid en had den tijd nog het noodsein te geven, terwijl eenige arbeiders tijds genoeg kwamen om den schoorsteen der fabriek te zien vallen. De ovens en de andere gebouwen ondergingen hetzelfde lot. De werkplaatsen beslaan eene aanzienlijke oppervlakte, waarvan de helft is verzwolgen. Gelukkig is bij dit ongeluk niemand omgekomen, doch de maatschappij verliest ongeveer 15,000 p.st. Honderd werklieden bevinden zich hierdoor zonder arbeid.

—Eene karikatuur, waarvan door een lid der Eng. *Army and Navy Club* 50 exemplaren aan Fransche kolonels gezonden zijn, stelt eenige hunner als hanen voor, die tot over het kanaal kraaijen, doch waarover Frankrijks keizer zeer angstig het hoofd schudt, onder de vermaning: »Stil, maakt de buren niet wakker!" De persoon, die de karikatuur toegezonden heeft, is nog niet ontdekt.

— De *Times* zegt: »De lessen, die de jongste handelscrisis oplevert, zullen niet geheel verloren gaan. De bank van Engeland heeft een besluit genomen, hetwelk bij die gelegenheid gebleken is voor de toekomstige veiligheid der bankoperatien hier te lande onmisbaar te zijn. Voortaan zullen wisselhandelaren niet langer disconteringen kunnen bekomen. Indien die huizen goedvinden geld tot wederopzeggens in onbeperkte hoeveelheid op te nemen, dan moeten zij op hunne eigen verantwoordelijkheid ten allen tijde gereed zijn om te voldoen aan de verbindtenissen die zij aangaan. Zij zullen niet langer in staat zijn om onmatige uitgifte van handelspapier aan te moedigen in het vertrouwen op de hun altijd openstaande gelegenheid, om in dagen van plotselingen drang de moeijelijkheid op de bank van Engeland te schuiven, en zich voor de einduitkomst verlatende op de endossementen van vennootbanken, waardoor de aansprakelijkheid ten laatste op een groot aantal dwaze aandeelhouders nederkwam.

»Klaarblijkelijk was de gewoonte der bank van Engeland om voor de wisselhandelaren wissels te disconteren, even verkeerd als die van de wisselhandelaren om te disconteren voor de vennootbanken. Wel is waar, de bank van Engeland heeft op den aard van het aangeboden handelspapier altijd veel scherper toegezien, dan door de vennootbanken noodig geacht werd; maar dit maakte ten aanzien van het beginsel geen onderscheid; en het lijdt geenen twijfel, dat de oneerlijke praktijken, welke in de handelswereld zoo vele jaren zijn aangekweekt, zich nooit zouden voorgedaan hebben, indien degenen, welke het ontstaan der jongste crisis hebben bevorderd, van den beginne af hadden geweten dat zij geene gelegenheid zouden hebben om de toevlugt tot de bank van Engeland te nemen, ten einde de gevolgen hunner eigene onvoorzigtigheid goed te maken.

»Ook ten aanzien van voorschotten op wissels zal eene even doelmatige en strenge handelwijze aangenomen worden. Tot nog toe was het gewoonte, voor de geldhandelaren niet alleen wissels van negentig dagen of minder te disconteren, maar ook voorschotten voor veertien dagen of korteren tijd te doen op wissels die binnen zes maanden vervallen. Het eene zal ophouden zoowel als het andere. In bijzondere gevallen zullen aanzoeken om zulke voorschotten, in overweging genomen kunnen worden, maar het is te hopen, dat dit uiterst zeldzame uitzonderingen zullen zijn, en dat de algemeene regel stipt zal worden toegepast. Anders zou er weinig gewonnen zijn. Indien men de zekerheid heeft voorschotten voor veertien dagen te zullen kunnen bekomen zoo dikwijls men daaraan behoefte heeft, zou de voornaamste drangreden tot voorzigtigheid ophouden te bestaan, daar elke hevige handelscrisis bij dagen en uren, eer dan bij weken, gemeten wordt, terwijl men buitendien, eenmaal ondersteuning bekomen hebbende, de vernieuwing daarvan in een tijd van gevaar als zeker zou beschouwen.

»Dit besluit brengt geene verandering in de aloude gewoonte der bank, om op goedgekeurde wissels voorschotten voor de bepaalde tijdvakken in ieder vierendeeljaars te doen, wanneer de grootboeken voor het overschrijven van nationale schulbrieven gesloten zijn, en wanneer de inning der belastingen aan de geldmarkt groote sommen onttrekt, welke voor het gerief van het algemeen weder in omloop gebragt dienen te worden. Deze voorschotten zullen aan de wisselhandelaren en andere huizen worden gedaan als van ouds. Het doel is alleen, van den tegenwoordigen tijd van kalmte partij te trekken, om de vernieuwing der ongelegenheden, waarvan wij onlangs getuige geweest zijn, onmogelijk te maken, althans voor zooveel de bank van Engeland betreft."

In een dagblad van San Francisco leest men dd. 5 Februarij als volgt: Een jonge mijnwerker, uit Mariposa te Sacramento aangekomen, deelt de volgende bijzonderheden mede nopens eene verschikkelijke ontmoeting met vier beeren, waarbij vier zijner gezellen het leven verloren, terwijl hij slechts als door een wonder aan den dood heeft kunnen ontsnappen. George Faiver, aldus is zijn naam, vertrok met vier anderen, ongeveer twee weken geleden uit Sonora, om eenen ontdekkingstogt in het zuidelijk gedeelte van het graafschap Mariposa te doen. Des avonds van den zevenden dag, hielden zij stil en maakten toebereidselen om bij een boom vuur aan te leggen, toen zij plotseling door vier beeren werden aangevallen, die drie hunner doodden, door ze den schedel in te slaan. De vierde snelde naar een boom, maar werd insgelijks bereikt en stierf verpletterd door de sterke klaauwen der beeren. George Faiver was op eenigen afstand zijner medgezellen bezig met droog hout voor het vuur op te rapen; een der beeren snelde op hem toe. Hij nam dadelijk een houweel en sloeg op het monster in dat hem bij het lijf greep en voorover op den grond deed vallen. Toen verwijderde de beer zich en Faiver zich oprigtende, zocht eene wijkplaats op den digtstbijzijnden boom, maar zijne vreesselijke tegenpartij dit bemerkende, begon den aanval op nieuw. Faiver was reeds tot eene zekere hoogte geklommen, slechts zijne voeten waren nog binnen het bereik van den beer, die ze dan ook op eene verschrikkelijke wijze teisterde. Eindelijk gelukte het den ongelukkige om de takken van den boom te bereiken en van daar zag hij, hoe de beeren de lijken zijner op zulk eene bedroevenswaardige wijze omgekomene medgezellen verscheurden, en zich daarop verwijderden, na alvorens de levensmiddelen, die de reizigers tot hun avondmaal hadden bestemd, te hebben verslonden. Gekneusd, bloedende en zonder twijfel half dood door vrees, bleef de jonge Faiver twee dagen en even zoo vele nachten in den top van den boom zitten, waar hij, luidens zijn verhaal, de smarten eener brandende dorst heeft moeten verduren. Na verloop van dien tijd waagde hij het naar beneden te komen; na eenige overblijfselen der levensmiddelen en een vaatje met drinkwater gevonden te hebben waarmede hij honger en dorst stilde, vertrok hij met een stuk van een deken dat hij van den grond opnam, waarna hij zich naar zijne gissing noordwaarts rigtte. Gedurende drie dagen bleeft hij zonder voedsel en gedurende twee dagen zonder drinken, terwijl hij noch woning noch eenig menschelijk wezen op zijn' weg aantrof. Hoop en moed waren op het punt hem te verlaten, toen hij eindelijk, op het oogenblik van te bezwijken, eene hut ontdekte, waarheen hij zich met moeite voortsleepte en waar men hem verzorgde, tot dat hij weder in staat was om zijne beenen te gebruiken. Daarop begaf hij zich naar Quartzburg, van daar naar Chinese Camp, en ten laatste kwam hij met de diligence te Sacramento aan.

Onder de bewoners van Mexico, die, zoo in hunnen persoon als in hunne goederen, het meest hebben geleden gedurende het eerste gedeelte van den worstelstrijd, die op dit oogenblik wordt gevoerd tusschen de aanhangers van Comonfort en die van Santa Anna, bevindt zich een Franschman, de heer Limantour, van Bretagne, wiens naam eene groote bekendheid heeft gekregen in Zuid-Amerika. Zijn huis is geplunderd geworden en hij heeft levensgevaar geloopen. Men gelooft, dat hij het slagtoffer is geweest van eene bijzondere wraakoefening. De heer Limantour heeft zich door het doen gelden van vorderingen in Californie, vijanden gemaakt, die hem reeds te San Francisco hunne magt hebben doen ondervinden en die hem misschien tot in Mexico hebben vervolgd. Zie hier wat er gebeurd is. De heer Limantour heeft ongeveer 30 jaren geleden als matroos zijn geboorteland verlaten aan boord van een te Nantes te huis behoorend schip en het toeval bragt hem in Peru. Van daar kwam hij in Mexico en begon kusthandel te drijven langs de Stille Zee. Hij bezat ijver, schranderheid en wist spoedig uitgebreide betrekkingen aan te knoopen. Hij dreef, onder anderen, grooten handel op Californie Voor dat dit landschap in de magt der Noord-Amerikanen geraakte had hij de leverantie voor verscheiden legerafdeelingen, die tegen de Indianen te velde waren gezonden. Het gouvernement

niet bij magte zijnde, om hem in klinkende munt te betalen, stond in de plaats daarvan eene uitgestrekte oppervlakte gronds aan hem af; en deze grond is juist die, waarop thans een groot gedeelte van de stad San Francisco staat. Men gevoelt de gewaarwording, welke de ingezetenen dier stad ondervonden, toen de heer Limantour zijne aanspraak deed gelden. De bezittingen van vele grondeigenaren stonden op het spel; verscheidene millioenen waren daarmede gemoeid. Een dreigend onweder pakte zich boven het hoofd van onzen landgenoot zamen. Hij werd als gelukzoeker, als falsaris uitgekreten, en op de aanklagt van eenige Amerikaansche burgers in verzekerde bewaring genomen en door den attorney der Ver. Staten zelfs eene instructie tegen hem aangevangen. De heer Limantour betaalde de verbazend hooge cautie, welke men van hem vorderde om op vrije voeten te worden gesteld, en naauwelijks had hij zijne vrijheid verkregen, of hij vertrok naar Mexico, en op het oogenblik, dat de Californische grondbezitters het niet wachtende waren en na verloop van eenigen tijd inderdaad dachten, dat zij met een' wezenlijken gelukzoeker hadden te doen gehad, verscheen hij te San Francisco, voorzien van verscheiden andere bewijzen, een ruim crediet en vergezeld van eene menigte achtingswaardige getuigen. De uitwerking van dezen coup de théâtre was onbeschrijfelijk. Het regtsgeding begon van nieuws af aan; na verloop van eenige zittingen zag de regering der Ver. Staten van de vervolging af en de zaak bleef hangende tusschen den heer Limantour en de bijzondere personen, wier kans om het proces te winnen met iederen dag verminderde. In den loop van het regtsgeding werd een secretaris van het Mexicaansche gouvernement, die als getuige door den heer Limantour was geroepen en wiens verklaring van veel gewigt bij het pleidooi werd geacht, daags voor dat de zaak zoude worden behandeld, het slagtoffer van een moordaanslag in het logement, waar hij zijn intrek had genomen. Een tweede geheimzinnig voorval bestond daarin, dat een jong Franschman, die gedurende het eerste tijdvak van het proces tegen den heer Limantour had getuigd, en die berouw over zijne verklaring gevoelde, vermits het eene valsche getuigenis was, eensklaps verdween en door de policie niet konde opgespoord worden. De wending, welke de zaak neemt, doet gelooven, dat zij niet voor het hoog Geregtshof van Washington zal worden gebragt en dat eene schikking zal tot stand komen tusschen den heer Limantour en de regering der Ver. Staten, die zelve eigenaar is van een gedeelte van den betwisten grond en die zich overigens niet bekreunt om de belangen van zoo veel particuliere personen. Ten gevolge van deze schikking zoude de heer Limantour, die reeds zeer rijk is, in het bezit geraken van een onmetelijk fortuin. Het is dan ook niet te verwonderen, dat te Saint Brieuc, te Ploermel, te Dinan, kortom in gansch Bretagne, onderscheidene lieden, reeds terstond toen deze zaak ruchtbaar werd, zich onbeschrijfelijke moeite gaven, om na te sporen of zij welligt bloedverwanten zijn van een' armen matroos, dien zij vroeger misschien niet hadden willen kennen. Men verzekert zelfs, dat sommige naar Mexico zijn vertrokken, in weerwil van den daar heerschenden burgeroorlog.

Frankrijk.

De heer Lamartine is met zijne familie te Parijs aangekomen en bevindt zich, ten gevolge van zijne verregaande zorgeloosheid en milddadigheid in de uiterste geldelijke verlegenheid. Het voorstel zijner vrienden, om om zijne goederen te verloten, kan niet ten uitvoer worden gelegd, daar de wet het verloten van vaste goederen verbiedt en de regering dispensatie heeft geweigerd. De keizer moet ontevreden op den schrijver zijn, omdat Z. M. uit zijne civiele lijst voor 25,000 ex. van Lamartine's *Entretiens littéraires* wilde inteekenen, voor welk gunstbewijs de schrijver heeft bedankt. Men is thans in onderhandeling om zijne goederen te Milly en Monceaux perceelsgewijze te verkoopen; de opbrengst daarvan wordt op 1,500,000 geschat. Met deze som hoopt men het grootste gedeelte zijner hypotecaire schuld te kunnen voldoen, Uit de opbrengst der 20,000 abonnementen op het evengenoemde tijdschrift zou de schrijver dan in staat zijn, in weinige jaren, de nog resterende 500,000 fr. schuld af te doen. Hij zou dan nog behouden zijn goed te St. Point, dat 6000 fr. opbrengt, de hem door den Sultan verleende lijfrente van 21,000 fr., alsmede 10,000 fr. rente welke van zijne echtgenoot afkomstig zijn; voeg daar nog bij p. m. 13,000 fr., welke hij voor letterkundige werkzaamheden ontvangt, hetgeen voldoende zal zijn, om voorloopig in zijn onderhoud te voorzien. Het is gebleken, dat de heer de Lamartine sedert het begin zijner letterkundige loopbaan, 5 millioen fr. met zijne pen heeft verdiend.

— Turkije schijnt thans tot een keerpunt gekomen te zijn. Tot nu toe bestond er hoegenaamd geen eensgezindheid onder het ministerie, maar sedert de benoeming van Mehemet Ruchdi pacha tot grootmeester der artillerie en vooral sedert het overlijden van Mehemet Feti pacha, is het anders geworden. Ruchdi pacha en de grootvizier zijn het volkomen eens. Daarbij vult de een aan wat aan den ander ontbreekt. Ali bezit groote diplomatieke talenten, welke Ruchdi pacha mist, die daarentegen een vastberaden en doorzettend man is. Bij het vertrek van de laatste berigten, wist men nog niet wie Turkije op de Parijsche conferentie zou vertegenwoordigen.

— Men zegt dat de onderhandelingen over de geschillen tusschen Napels en de Westersche mogendheden reeds zoo verre gevorderd zijn dat het herstel der diplomatieke betrekkingen nog vóór de heropening der Parijsche conferentie, vermoedelijk omstreeks de helft der maand April, kan worden te gemoet gezien.

— Te Damascus heeft eene verschrikkelijke ramp plaats gehad. Een aantal huizen en bazars zijn namelijk onder de sneeuw bedolven geraakt. Het hierdoor veroorzaakte verlies wordt op zes mill. gulden geschat.

— Uit Griekenland wordt gemeld, dat de bladen den tegenstand der Jonische eilanden aanmoedigen, door het opsommen hunner grieven tegen de Engelschen. Er heerschte dan ook eene algemeene gisting. De Joniërs eischen hun nationaal parlement van vroeger terug, en de omgang met de Engelschen heeft nagenoeg geheel en al opgehouden. Men verzekerde verder dat het Engelsche gezag op Corfu geconcentreerd zal worden, welk laatste tot kolonie zou worden verklaard.

Rusland.

Als een blijk van het veldwinnen der Westersche denkbeelden in Rusland, althans in de hoofdplaats, wordt medegedeeld dat een van de groote dagbladen, die te St. Petersburg in de Russische taal uitgegeven worden, aanraadt de Gregoriaansche tijdrekening aan te nemen in plaats van den ouden stijl, die in Rusland gebruikelijk is en onder de kenmerkende eigenaardigheden der regtzinnige kerk van het Oosten behoort.

Als een ander bewijs mag het volgende strekken: Keizer Alexander heeft laatstelijk kwijtschelding van straf verleend aan vele naar Siberië gebannen personen. De meeste dezer lieden zijn in eenen zeer kommerlijken toestand geraakt, vermits in der tijd hunne goederen verbeurd verklaard zijn en de confiscatie niet is vernietigd bij het besluit, waarbij de amnestie is uitgeschreven. De Russische regering heeft thans gelast, dat in de verschillende gouvernementen, in welke de begenadigde personen te huis behooren, gelden ten hunnen behoeve bij inschrijving zullen worden verzameld.

Wij behoeven ook niet te herinneren aan de vrijstelling der lijfeigenen, waaromtrent nu alle Russische gouvernementen zich gunstig verklaard hebben. Thans is te St. Petersburg eene hoofdcommissie ingesteld ter behandeling van alles wat tot de opheffing der lijfeigenschap in betrekking staat. De Keizer zal in persoon in die commissie voorzitten, welke bestaat uit 13 leden van den Rijksraad; ook de grootvorst Konstantijn zal aan hare beraadslagingen deel nemen.

Ook in andere opzigten gaat Rusland vooruit.

Na het einde van den jongsten oorlog is, gelijk men weet, met bewilliging en begunstiging der regering, eene Russische handel- en stoomvaartmaatschappij voor de Zwarte Zee opgerigt geworden; naar sommige beweren, hoofdzakelijk met het doel om eene talrijke vloot van stoomschepen te erlangen, welke in oorlogstijd gewapend zouden kunnen worden, ten einde het gemis van eene oorlogsvloot in de Zwarte Zee te vergoeden, waarvan het langer bezit aan Rusland door het tractaat van Parijs ontzegd is. Aanvankelijk hebben de stoombooten dezer maatschappij tusschen Odessa, Yalta, Kertsch en Redut-Kale gevaren. Thans echter meldt men uit St. Petersburg, dat de maatschappij eene zoodanige uitbreiding erlangd heeft, dat zij reeds in staat is de dienst harer vaartuigen aan de oostkust der Zwarte Zee van Redut-Kale tot Trebisonde uit te strekken. Op last der regering zullen maandelijks drie stoombooten naar Trebisonde moeten varen, waarvoor aan de maatschappij eene tegemoetkoming voor elke reis van 5 zilveren roebels en 22 kopeken per mijl zal worden betaald.

In het buitenland is het Keizerrijk minder gelukkig.

Te St. Petersburg is eene depêche van den thans voor Macao liggenden Russischen admiraal Putiatin ontvangen, welke berigt dat de Russische nederzettingen aan den Beneden-Amur door de Chinezen aangetast waren. De aanval had zoo onverwacht plaats gehad en was met zulk eene overmagt uitgevoerd, dat de Russen genoodzaakt waren geweest dertig mijlen ver langs de genoemde rivier achteruit te trekken, waarna de door hen verlaten etablissementen door de Chinezen geplunderd en verwoest waren.

Duitschland.

Te Bromberg heeft zich een veertienjarig meisje door een pistoolschot het leven benomen, Men acht deze daad het gevolg van jeugdige overspanning. De moeder en zuster, die afwezig waren, vonden, te huis komende, het lijk met het volgende briefje: »Lieve moeder! Deze wereld is niet voor mij, ik moet sterven! Treft het eerste schot niet goed, dan ben ik ongelukkig. Mijn dood is voor uwe eer! Zoo *M.* (de zuster) *W.* huwt, wensch ik haar van harte geluk! het weinige dat ik bezit, ook mijne schaatsen, vermaak ik haar. Mijn album is bij mijne vriendin *L.*, mijn atlas

is nog in de school. Het pistooltje heb ik van den wapensmid *Albrecht* gekocht, het kost 1 thrl. 20 sgr. en is nog niet betaald. Zend er maar 2 thlr. voor. Ik zou gaarne in een wit kleed en met glad haar begraven worden, met den bijbel en het gezangboek op de borst. Als het kan, verlang ik naast vader te liggen. Kunt gij mij vergiffenis schenken, doe het dan. Vaarwel!"

— Men schrijft uit Sziska in Hongarije, dat een venter in lijnwaad daar rust hield, om den nacht in het huis van een' boer door te brengen. Na met de huisgenooten het avondmaal te hebben genuttigd, ging hij te bed. In het holst van den nacht, toen alles in diepen slaap lag, wekte de vrouw van den boer dezen en spoorde hem aan den koopman te vermoorden, ten einde hem van zijn geld en goed te berooven.

De boer weigerde de misdaad te plegen, maar zijne vrouw, hem zijne lafhartigheid verwijtende stiet den slapenden reiziger een keukenmes in het hart. Vervolgens stak de man, op bevel zijner vrouw, het lijk in een zak en verborg het onder het ijs, terwijl zij zich beijverde de bloedvlekken te doen verdwijnen. Hun vijfjarig zoontje vroeg eten en zijne moeder nam het keukenmes om brood te snijden. »Snijd niet met dat mes, riep het knaapje ontsteld, gij hebt er u van bediend om den koopman te dooden." Bij die woorden werd de vrouw door siddering overweldigd, en vreezende dat haar zoontje de gepleegde misdaad zou verraden, greep zij het kind en wierp het in den oven.

Maar die gruwel mogt niet ongestraft blijven. Denzelfden nacht werd in een andere boerenwoning een mengte vleesch en spek gestolen. De bestolene zwierf den ganschen nacht om; ten einde het spoor van den dief te vinden. Het huis voorbijgaande, waar de moord was gepleegd, rook de boer een buitengewone brandlucht. Hij riep eenige buren en toen zij in het huis onderzoek deden, haalde de onnatuurlijke moeder uit den oven het bijna verkoolde kind en wilde het in haar voorschoot wegdragen. Doch er viel een voet uit, die de boeren op het spoor der dubbele misdaad bragt. De schuldige heeft alles bekend.

Een Fransch landbouwer meldt het volgende over eene plant, die tot heden weinig bekend is, doch bestemd schijnt te zijn de nijverheid eens gewigtige diensten te bewijzen: Men weet dat de Chinezen in eenige takken van den akkerbouw en der nijverheid eene groote volkomenheid hebben bereikt. Wij hebben hun verschillende van onze kostbare stoffen te danken, en indien de struik, van welke wij thans spreken, in Europa kan worden gecultiveerd, dan zullen wij eene nieuwe verfplant bezitten. Op verzoek van de kamer van Koophandel te Lyon trachtte de heer Helot, zendeling in China, zich in de provincie Tschekiang inlichtingen te verschaffen nopens de fabrikatie van het Chinesche groen. Het blijkt uit zijne nasporingen, dat deze groene verf uit eene plant, Lo-za genaamd, wordt verkregen, en wel op de volgende wijze: In den herfst snijdt men de takken af, brengt die in bundels naar de fabriek en schilt de schors af, voor zij droog is: 6 Ned. ℔ Lo-za (varieteit Omlu) worden met 150 Ned. kannen water zoolang gekookt tot het met schuim bedekt is; dan neemt men het van het vuur en laat het twee dagen lang staan, waarna de vloeistof tot verwing kan worden gebruikt. Gebruikt men de takken van de varieteit Pali, dan moet men het kooksel 10 dagen lang laten staan. Indien men nu wil verwen, dat moet men helderen zonneschijn afwachten. Men vermengt de vloeistof alsdan met 3 of vier handenvol kalk, en dompelt de wollen goederen koud in. De stof wordt daarna uitgeperst en in de zon gedroogd. Deze bewerking wordt 9 tot 10 met de varieteit Omlu en 3 maal met de varieteit Pali herhaald. Zoodra de stoffen dikwijls genoeg zijn ingedompeld, worden zij, eer zij eer zij in den handel komen, verschillende malen in koud water afgespoeld om de overvloedige verf te verwijderen. Het achterblijvende water, waarin verfstof is opgelost, wordt dan afgekookt, en een digt zaamgevoegd bed van katoen draden er in gelegd, waaraan zich de verfstof vastzet. Men laat nu het water afvloeijen, en het bezinksel wordt met de katoen draden op filtreerpapier uitgespreid en op warme asch gedroogd. Deze stof wordt onder den naam Lo-za voor 200 francs het Ned. ℔ verkocht. Het genootschap voor akklimatisatie heeft zaad van deze struik uitgedeeld en het blijkt dat het in het geheel niet moeijelijk is, de Lo-za te cultiveren. In het begin van Mei plant men de zaadkorrels in potten waarin zij spoedig uitbotten, zoodat men ze tegen den 25 Mei reeds in het land kon overplanten. Bij de proeven van den Heer Barrias schoten zij hier spoedig tot eene hoogte van $1\frac{1}{2}$ tot 2 voet op. Eenige boompjes die men liet staan hebben eene koude van 10° Reaumur zeer goed weerstaan.

Onlangs werd in de hof- en staatsdrukkerij te Weenen, eene belangrijke proef genomen, die, zoo de volgende mede gelukken, eene algeheele omkeering op het terrein der illustratien belooft. Een lithograaf aldaar, Berndt genaamd, is in het bezit van eene soort van inkt, waarmede hij in dier voege op steen kan teekenen, dat van dezen onmiddelijk afdrukken kunnen gemaakt worden. Hij teekent namelijk met dezen inkt op den steen, en nadat hij dien met eene soort van vloeistof bevochtigd heeft, wordt de teekening verheven, zoodat er onmiddelijk afdrukken van gemaakt kunnen worden. Op deze wijze is het mogelijk eene teekening van de eerste pennetrek tot aan het drukken, binnen weinige uren te voltooijen, terwijl dit tot dusverre een arbeid van dagen en bovendien van onderscheidene menschen vorderde.

*** De, bij de vermelding van het verdrinken eens schepelings van de *Twee Gezusters* (zie ons vorig nommer) bedoelde 2e. stuurman, is genaamd: *Frans van der Heijde* en de verdronkene *Hartmann Cornelius Betten.*

Scheepvaart.

VERTROKKEN.

Den 2n. dezer, Z. M. brik *Sperwer*, komm. J. C. Baak, naar Curaçao.

Den 5den, de kol. schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. Meijer, naar Demerarij. Passagiers: de Heeren C. Rodenburg, E. Soesman, J. D. Dilson, E. Vijverberg en 2 mindj. kinderen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20 —
voor zes maanden . » 11 —
» drie » . » 6 —
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . » — 25
De prijs der Advertentien is per regel » — 26